

Dokument z posiedzenia

A9-0155/2023

25.4.2023

SPRAWOZDANIE

w sprawie zasobów własnych: nowy początek dla finansów unijnych – nowy początek dla Europy
(2022/2172(INI))

Komisja Budżetowa

Sprawozdawcy: José Manuel Fernandes, Valérie Hayer

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ	16
OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTITUCYJNYCH	23
PISMO KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI	29
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	33
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	34

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zasobów własnych: nowy początek dla finansów unijnych – nowy początek dla Europy (2022/2172(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zasobów własnych Unii Europejskiej¹,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)²,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe i zalecenia Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych w sprawie przyszłego finansowania UE, opublikowane w grudniu 2016 r.,
- uwzględniając decyzję Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylającą decyzję 2014/335/UE, Euratom³,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁴ (porozumienie międzyinstytucjonalne),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie ulepszenia wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027: gotowy na nowe wyzwania, odporny budżet UE⁵,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady zmieniającej decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (COM(2021)0570),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Kolejna generacja zasobów własnych dla budżetu UE” (COM(2021)0566),

¹ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, s. 214.

² Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.

³ Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.

⁴ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁵ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0450.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 września 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 1965 r. w sprawie wniosków Komisji Europejskiej dotyczących finansowania wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz tworzenia zasobów własnych EWG⁷,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych państw członkowskich środkami własnymi Wspólnot⁸,
- uwzględniając Traktat zmieniający niektóre postanowienia budżetowe Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie i Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich z 22 kwietnia 1970 r.⁹ (Traktat zmieniający niektóre postanowienia budżetowe Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie i Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich),
- uwzględniając swoje poprawki z 22 czerwca 2022 r. do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii, decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i rozporządzenie (UE) 2015/757¹⁰,
- uwzględniając swoje poprawki z 22 czerwca 2022 r. do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM)¹¹,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027¹²,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniu 21 lipca 2020 r.,
- uwzględniając projekt pilotażowy zatytułowany „Feasibility Study for a social reuse of the assets frozen and confiscated as a result of EU sanctions adopted following Russia’s military aggression against Ukraine” [„Studium wykonalności dotyczące społecznego ponownego wykorzystania aktywów zamrożonych i skonfiskowanych w wyniku sankcji UE przyjętych w następstwie agresji wojskowej Rosji na Ukrainę”]¹³,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Gospodarczą i Monetarną oraz

⁶ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 256.

⁷ https://www.cvce.eu/en/obj/european_parliament_resolution_on_commission_proposals-en-9c67ed5c-af04-4eab-bf89-445996e987f1.html.

⁸ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, s. 19.

⁹ Dz.U. L 2 z 2.1.1971, s. 1.

¹⁰ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0246.

¹¹ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0248.

¹² Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 240.

¹³ PP 07 23 05.

Komisję Spraw Konstytucyjnych,

- uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0155/2023),
- A. mając na uwadze, że na mocy art. 311 TFUE Unia musi pozyskiwać środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i należytego prowadzenia swoich polityk, a jej budżet, bez uszczerbku dla innych dochodów, ma być finansowany całkowicie z zasobów własnych; mając na uwadze, że art. 311 TFUE stanowi również, że przed przyjęciem decyzji w sprawie zasobów własnych Rada musi zasięgnąć opinii Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że wysoki poziom składek opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB) sprawia, że decyzje budżetowe w zbyt dużym stopniu zależą od państw członkowskich; mając na uwadze, że budżet Unii jest również finansowany z rzeczywistych zasobów własnych pochodzących z ceł i podatku od wartości dodanej (VAT), które państwa członkowskie zazwyczaj uznają za krajowe wkłady do budżetu Unii;
- C. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, iż „wykonywanie przez Parlament na posiedzeniu plenarnym kompetencji w sprawach budżetowych stanowi fundamentalne wydarzenie w życiu demokratycznym Unii Europejskiej”¹⁴;
- D. mając na uwadze, że plan działania na rzecz wprowadzenia nowych zasobów własnych do prawnie wiążącego porozumienia międzyinstytucjonalnego zobowiązuje instytucje do umieszczenia kwestii finansowania budżetu UE na wysokim miejscu na liście priorytetów politycznych, aby zapewnić realną ścieżkę refinansowania długów zaciągniętych w kontekście NextGenerationEU (NGEU); mając na uwadze, że zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym Komisja może włączyć do drugiego koszyka nowych zasobów własnych podatek od transakcji finansowych i wkład finansowy związany z sektorem przedsiębiorstw lub nową wspólną podstawę opodatkowania osób prawnych;
- E. mając na uwadze, że konieczność spłaty NGEU, wstrząsy gospodarcze i społeczne spowodowane niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną inwazją Rosji na Ukrainę, poważny wpływ inflacji na budżet Unii oraz nasilający się światowy wyścig o kształtowanie przyszłości produkcji czystych technologii energetycznych, podsycane masowymi interwencjami publicznymi ze strony światowych mocarstw, takimi jak amerykańska ustawa o obniżeniu inflacji, oraz inne pojawiające się wyzwania dla Unii, podkreślają potrzebę ponownej oceny systemu zasobów własnych Unii poprzez wykorzystanie pełnego potencjału nowych prawdziwych zasobów własnych w celu zapewnienia zrównoważonego finansowania budżetu Unii w perspektywie długoterminowej;

¹⁴ Wyrok z dnia 2 października 2018 r. w sprawie C-73/17, *Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu*, C-73/17, EU:C:2018:787, pkt 35.

- F. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 miała poważne konsekwencje dla tkanki społecznej i gospodarki Unii oraz rodzi długoterminowe wyzwania pod względem odbudowy gospodarczej i społecznej Unii; mając na uwadze że pandemia ukazała istotne zapotrzebowanie na finansowanie w Europie, które najlepiej można zaspokoić za pomocą wspólnych działań w zakresie kluczowych strategii politycznych;
- G. mając na uwadze, że sprawozdanie z wyników końcowych Konferencji w sprawie przyszłości Europy z 9 maja 2022 r. zawiera wniosek złożony na posiedzeniu plenarnym, zgodnie z którym „UE musi uwzględnić społeczne i gospodarcze skutki wojny przeciwko Ukrainie oraz związek między zarządzaniem gospodarczym UE a nowym kontekstem geopolitycznym, a także wzmocnić własny budżet za pomocą nowych zasobów własnych”;¹⁵ mając na uwadze, że podczas Konferencji w sprawie przyszłości Europy obywatele UE zaproponowali, by wzmocnić budżet Unii za pomocą nowych zasobów własnych¹⁵ oraz by Parlament Europejski decydował o budżecie Unii, podobnie jak są do tego uprawnione parlamenty na szczeblu krajowym¹⁶;
- H. mając na uwadze, że Parlament wyraził już swoje stanowisko popierające zniesienie wszystkich rabatów i korekt, uproszczenie zasobów własnych opartych na VAT, jedność budżetu UE oraz stosowanie grzywien i opłat jako dodatkowego dochodu dla budżetu Unii;
- I. mając na uwadze, że w grudniu 2021 r. Komisja przedstawiła wniosek ustawodawczy, który wprowadzi trzy nowe kategorie zasobów własnych, w oparciu odpowiednio o system handlu emisjami (ETS), mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) oraz pierwszy filar konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie międzynarodowego opodatkowania osób prawnych;
- J. mając na uwadze, że w stanowisku Parlamentu z 23 listopada 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zmieniającej decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej¹⁷ szeroko poparto ten wniosek jako ważny, choć niewystarczający krok; mając na uwadze, że Rada nadal rozpatruje ten wniosek;
- K. mając na uwadze, że przepisy sektorowe dotyczące ETS i CBAM mają zostać przyjęte w drugim kwartale 2023 r.; mając na uwadze, że opracowywanie wielostronnej konwencji w sprawie pierwszego filaru porozumienia OECD i jej zharmonizowane wdrożenie na poziomie Unii są wciąż w toku;
- L. mając na uwadze, że odnotowuje się pierwsze oznaki pozytywnych skutków polityki w zakresie zasobów własnych opartych na odpadach z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi;

Argumenty przemawiające za reformą polityki dotyczącej dochodów budżetu UE

1. stwierdza, że finanse UE są w krytycznym punkcie, w którym zaniechanie reformy

¹⁵ Konferencja w sprawie przyszłości Europy, propozycja 16.

¹⁶ Konferencja w sprawie przyszłości Europy, propozycja 39.

¹⁷ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0404.

miałoby bardzo szkodliwe skutki dla przyszłości Unii Europejskiej i jej strategii politycznych, celów oraz dla zaufania obywateli i inwestorów do Unii;

2. podkreśla kluczowe i rosnące znaczenie budżetu Unii dla realizacji najważniejszych celów politycznych Unii, jej projektów przewodnich i reakcji w obliczu kryzysu; zwraca uwagę na liczne wyzwania, przed którymi stoi UE, takie jak budowanie jej otwartej strategicznej autonomii, zwłaszcza w dziedzinie polityki przemysłowej, zdrowia, przestrzeni kosmicznej, żywności, surowców naturalnych, chemikaliów, odporności, uniezależnienie się od rosyjskich paliw kopalnych, promowanie transformacji ekologicznej i cyfrowej, sprzyjanie spójności społecznej, nie pozostawiając nikogo w tyle, walka ze zmianą klimatu i kryzysem różnorodności biologicznej, realizacja Europejskiego filaru praw socjalnych, zapewnienie równouprawnienia płci, sfinalizowanie tworzenia unii zdrowotnej i unii energetycznej oraz finansowanie ważnych wspólnych projektów, dotyczących takich kwestii, jak współpraca w zakresie obrony, ochrona ludności i przestrzeń kosmiczna; przypomina, że Komisja stwierdziła, iż nieprzewidziane potrzeby powstałe w wyniku wojny w Europie znacznie wykraczają poza środki dostępne w obecnych wieloletnich ramach finansowych (WRF); uważa, że wszystkie nowe polityki i wyzwania Unii muszą wiązać się z nowymi środkami finansowymi i dodatkowymi nowymi zasobami;
3. przypomina w związku z tym, że solidne, niezawodne i odporne finansowanie budżetu Unii wymaga zróżnicowanego i poszerzonego zestawu zasobów własnych; jest przekonany, że dobrze opracowana reforma zasobów własnych Unii ma ogromny potencjał nie tylko w zakresie wzmocnienia finansowania jej potrzeb budżetowych, ale także w zakresie poprawy efektów prowadzonej przez nią polityki, poprawy równowagi budżetowej między Unią a jej państwami członkowskimi oraz dodania wartości do finansów publicznych ogółem;
4. przypomina, że Unia jest zobowiązana do spłaty kapitału i odsetek od pożyczonych środków finansowych przyznanych w ramach planu odbudowy dla Europy; przypomina w związku z tym, że instytucje Unii przyjęły „plan spłaty” w formie prawnie wiążącego porozumienia międzyinstytucjonalnego ustanawiającego harmonogram wprowadzania nowych zasobów własnych, aby całkowicie pokryć koszty finansowania zewnętrznego; przypomina w tym kontekście, że rating potrójnego AAA dla Unii jako para-suwerennego pożyczkobiorcy zależy między innymi od rzetelności i wiarygodności wypełnienia przez instytucje ich politycznego zobowiązania do wprowadzenia nowych zasobów własnych; przypomina, że koszty spłaty Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy (EURI) i ich wahania mają już obecnie negatywny wpływ na budżet Unii, i ponawia swój apel do Komisji o zajęcie się kwestią EURI w ramach śródkresowej rewizji WRF oraz o uwzględnianie linii budżetowej dotyczącej EURI poza pułapami WRF;
5. przypomina swoje wyżej wymienione stanowisko z 23 listopada 2022 r. w sprawie wniosku Komisji dotyczącego zmiany decyzji w sprawie zasobów własnych; przypomina, że zdecydowanie poparł inicjatywę wprowadzenia trzech nowych źródeł dochodów w oparciu o ETS, CBAM i wpływy z pierwszego filaru OECD;
6. wyraża swoje wysokie oczekiwania, że dzięki środkom własnym pochodzącym z ETS i CBAM długoterminie zapotrzebowanie na lepsze powiązanie strony dochodów budżetu

Unii z polityką w zakresie ochrony środowiska oraz uzasadnienie włączenia kwestii klimatu do głównego nurtu polityki w zakresie wydatków i dochodów stanie się wreszcie operacyjne; zauważa, że negocjacje sektorowe w sprawie CBAM i ETS doprowadziły do porozumienia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że powstałe w jego wyniku zapisy prawne ujęte w dyrektywie o handlu emisjami i rozporządzeniu w sprawie CBAM pozostają w pełni zgodne z wnioskiem dotyczącym zasobów własnych; wzywa instytucje Unii do przeprowadzenia dokładnej oceny konsekwencji wynikających z szacowania dochodów; nalega, aby nie wykorzystywać takich analiz jako pretekstu do blokowania procesu decyzyjnego, i wzywa Radę do jak najszybszego przyjęcia odpowiednich tekstów prawnych; przyznaje ponadto, że w bardzo długiej perspektywie, w miarę postępującego zgodnie z planami procesu dekarbonizacji, wydajność ekologicznych zasobów własnych będzie się zmniejszać;

7. zauważa, że obecne odniesienie do zasobów własnych pochodzących z wpływów wynikających z porozumienia w sprawie pierwszego filaru OECD/G20, zawarte we wniosku dotyczącym zasobów własnych, będzie musiało zostać zaktualizowane zgodnie z wielostronną konwencją i powiązaną dyrektywą Unii, aby w sposób zharmonizowany wdrożyć przepisy w państwach członkowskich; jest jednak bardzo zaniepokojony, że negocjacje w sprawie reformy pierwszego filaru posuwają się zbyt wolno na szczeblu światowym;
8. uważa, że te nowe zasoby własne są niezbędne, aby uniknąć sytuacji, w której kolejne pokolenie Europejczyków będzie płacić za spłatę kapitału i odsetek od pożyczonych środków finansowych przyznanych w ramach NGEU albo przez zwiększenie obciążenia podatników, albo przez cięcia w regularnych programach Unii, które bezpośrednio dotkną beneficjentów i właścicieli projektów; jest głęboko przekonany, że instytucje unijne i podmioty polityczne powinny wyraźniej informować obywateli o zaletach budżetu Unii i jego stronie dochodów; zauważa uzasadnione żądanie Europejczyków dotyczące zwiększenia sprawiedliwości społecznej i podatkowej; przestrzega przed wszelkimi próbami ograniczenia finansowania zwykłej polityki Unii, aby stworzyć miejsce na spłatę długu Unii, ponieważ zagroziłoby to długoterminowym celom Unii, takim jak konwergencja gospodarcza, społeczna i terytorialna, badania i innowacje czy transformacja ekologiczna i cyfrowa;
9. ubolewa, że obecny sposób finansowania budżetu Unii uzależnia go od krajowych ograniczeń budżetowych, co prowadzi do presji na zmniejszenie jego – i tak już skromnej – ogólnej wielkości oraz do przejęcia logiki *juste retour* („sprawiedliwego zwrotu”), która nie odzwierciedla w pełni zasady solidarności leżącej u podstaw integracji Unii; uważa, że struktura ta jest jednym z głównych powodów uniemożliwiających Unii skuteczne wypełnianie wszystkich jej zadań i zobowiązań; jest bardzo zaniepokojony powolnym postępowaniem w modernizacji systemu zasobów własnych od czasu utworzenia Wspólnot Europejskich;
10. ubolewa, że Rada nie zatwierdziła jeszcze pierwszego koszyka nowych zasobów własnych; wzywa państwa członkowskie w Radzie do pilnego przyjęcia nowych zasobów własnych z pierwszego pakietu z 14 grudnia 2021 r. bez dalszej zwłoki; jest jednak głęboko zaniepokojony tym, że kwoty uzyskane z nowych zasobów własnych nie wystarczą do pokrycia wszystkich spłat i kosztów pożyczek NGEU (szacowanych średnio na co najmniej 15 mld EUR rocznie do 2058 r.); wzywa zatem

Komisję do jak najszybszego przedstawienia kolejnego zestawu wniosków, nie później jednak niż w trzecim kwartale 2023 r.; nalega, aby wnioski te obejmowały priorytety Parlamentu przedstawione w tym dokumencie;

Dywersyfikacja źródeł finansowania UE i znalezienie nowej równowagi dochodów

11. wzywa wszystkie podmioty do kontynuowania wysiłków zmierzających do określenia nowych, najlepiej rzeczywistych, zasobów własnych i innych źródeł dochodów dla budżetu Unii, aby w pełni pokryć ogólne spodziewane wydatki na spłatę kapitału i odsetek z tytułu pożyczonych środków finansowych pozyskanych w ramach NGEU oraz wzmocnić budżet Unii, w którym należy porzucić „dogmat 1 % PKB UE”; uważa, że wprowadzenie nowych zasobów własnych wykraczających poza postanowienia prawnie wiążącego porozumienia międzyinstytucjonalnego przyniosłoby trwałe korzyści nie tylko w realizacji polityki Unii, ale również w zapewnieniu Unii pozycji wiarygodnego i rozsądnego emitenta długu;
12. podkreśla, że wpływy z dodatkowych zasobów własnych Unii muszą być wystarczające nie tylko do pokrycia obsługi zadłużenia obligacji Unii, w tym spłaty odsetek, ale również do utrzymania i ułatwienia niezbędnych europejskich inwestycji po 2026 r.;
13. uważa, że strona dochodów w budżecie Unii powinna być wykorzystywana strategicznie do wzmocnienia konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju Unii oraz do promowania innowacji w UE, a także sprawiedliwości społecznej, fiskalnej i środowiskowej; podkreśla, że ekologiczne zasoby własne należy uzupełnić opartymi na podatkach zasobami własnymi pochodzącymi od osób prawnych ze względu na wystarczalność, równowagę podatkową (podmioty czerpiące korzyści z Unii i jej otwartych rynków powinny również wносить swój sprawiedliwy wkład w jej finansowanie) oraz ogólną sprawiedliwość podziału między państwa członkowskie i sektory;
14. podkreśla, że radzenie sobie z kryzysem klimatycznym i utratą różnorodności biologicznej stwarza dalszą potrzebę uruchomienia większych zasobów i ponownej oceny obecnych zachęt politycznych w UE; jest głęboko przekonany, że stronę dochodów w budżecie Unii można wykorzystać zarówno do odstraszania od pewnych negatywnych zachowań, jak i do umożliwienia inwestycji służących osiągnięciu zielonej transformacji w kierunku gospodarki neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla; podkreśla znaczenie tych strategii politycznych dla osiągnięcia celów na lata 2030 i 2050, w szczególności w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i stopniowego wycofywania paliw kopalnych;

Opodatkowanie osób prawnych (BEFIT)

15. oczekuje na przygotowywany przez Komisję projekt „Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu”(BEFIT) – inicjatywę zaplanowaną na trzeci kwartał 2023 r., i pokłada w nim nadzieje; wzywa Komisję do zaproponowania jednolitego zbioru przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych w Unii, opartego na zasadniczych cechach wspólnej podstawy opodatkowania i podziału zysków między państwa członkowskie za pomocą wzoru lub wzoru podziału podatku od osób prawnych w oparciu o zasady BEFIT, jako nowych zasobów własnych zgodnie z duchem planu działania; oczekuje, że nowe podejście do tej kategorii zasobów

własnych opartych na opodatkowaniu osób prawnych pozwoli rozwiązać problemy związane z różnicami krajowymi w opodatkowaniu osób prawnych, które to dotychczas utrudniały wprowadzenie zasobów własnych w tej dziedzinie, oraz umożliwi objęcie szerokim zakresem stosowania większej liczby przedsiębiorstw działających na jednolitym rynku niż tylko kilku największych i najbardziej dochodowych przedsiębiorstw międzynarodowych, objętych umową w ramach pierwszego filaru OECD; ostrzega, że jeżeli negocjacje dotyczące pierwszego filaru OECD nie zostaną zakończone w rozsądnych ramach czasowych, Komisja powinna rozważyć inne źródła dochodów od dużych korporacji działających na jednolitym rynku;

„Sprawiedliwy mechanizm graniczny” UE

16. ubolewa nad faktem, że w łańcuchach produkcji niektórych produktów wchodzących na jednolity rynek Unii uczestniczą pracownicy z krajów trzecich, którzy nie otrzymują godnego wynagrodzenia, a w niektórych przypadkach żyją w skrajnym ubóstwie; zwraca uwagę, że przywóz takich towarów do Unii prowadzi do nieuczciwej konkurencji („dumping socjalny”);
17. wzywa zatem Komisję do przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami i dogłębnej oceny skutków w odniesieniu do ewentualnego wniosku ustawodawczego w sprawie „sprawiedliwego mechanizmu granicznego”, zobowiązującego przedsiębiorstwa importujące towary na jednolity rynek Unii do wypłacania pracownikom zatrudnionym w państwach spoza UE w ich globalnym łańcuchu dostaw dziennej płacy wyższej niż odpowiednia granica ubóstwa i wystarczającej do uniknięcia bezwzględnego ubóstwa, zgodnie z definicją właściwych organizacji międzynarodowych; podkreśla, że jeżeli dane przedsiębiorstwo importuje na jednolity rynek UE produkty wykonane przez pracowników w krajach spoza UE, których wynagrodzenie jest niższe od ustalonego progu, co stanowi naruszenie takich przepisów, musiałoby ono zapłacić opłatę w wysokości różnicy między tym progiem a rzeczywistym wynagrodzeniem otrzymywanym przez pracowników; uważa, że wpływy z opłat poniesionych w związku z egzekwowaniem takiego środka powinny zasilić budżet Unii; oczekuje, że Komisja przedstawi szacunkowy wpływ na warunki pracy w krajach spoza UE, a także zgodność takiego środka z odpowiednimi zasadami WTO; uważa, że taki środek mógłby zwiększyć konkurencyjność przedsiębiorstw produkujących w Unii, które przestrzegają określonych norm pracy, warunków pracy i poziomów płac; zwraca się do Komisji, aby rozważając „sprawiedliwy mechanizm graniczny”, uwzględniła wnioski wyciągnięte z istniejących porównywalnych mechanizmów w Unii i na świecie, takich jak CBAM;

Podatek od transakcji finansowych (PTF)

18. ponawia apel do Komisji o uwzględnienie usług finansowych, w tym transakcji finansowych, w drugim koszyku zasobów własnych; apeluje zatem do Komisji o rozważenie wprowadzenia ogólnounijnego podatku od transakcji finansowych; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie zaangażowane w negocjacje w sprawie wzmocnionej współpracy do dołożenia wszelkich starań, aby do końca czerwca 2023 r. osiągnięto porozumienie w sprawie podatku od transakcji finansowych; zachęca pozostałe państwa członkowskie do przyłączenia się do nich; uważa, że podatek od transakcji finansowych, jako nowe źródło zasobów własnych, ma duży potencjał

generowania dochodów, które ułatwiłyby spłatę długu New Generation i zapewniłyby większe środki na finansowanie priorytetów Unii; podkreśla, że wszystkim wnioskom powinny towarzyszyć dogłębne oceny skutków, a także że powinny one przyczyniać się do realizacji celów polityki Unii i być zgodne z unijną zasadą pomocniczości;

19. zwraca uwagę na coraz większy odkup akcji przedsiębiorstw (skup akcji własnych) w Unii; wzywa Komisję do oceny wykonalności wprowadzenia podatku akcyzowego od odkupu akcji przez przedsiębiorstwa, ponieważ umożliwiłoby to generowanie nowych zasobów, a jednocześnie zniechęciło do stosowania tej coraz powszechniejszej praktyki, która nagradza zagranicznych udziałowców kosztem inwestycji; w związku z tym zwraca się do Komisji, aby przedstawieniem jakiegokolwiek przyszłego wniosku, oceniła potencjalny wpływ takiego podatku akcyzowego na jednolity rynek; wzywa Komisję do oceny, jako kolejnego wariantu, wspólnych i znormalizowanych ram podatku u źródła;

Podatek od kryptowalut

20. proponuje wprowadzenie europejskiego podatku od kryptowalut, z którego dochody wpływałyby do budżetu unijnego jako nowe zasoby własne; zwraca uwagę, że od czasu kryzysu w 2008 r. globalny rynek kryptowalut rośnie szybko (choć nieregularnie), a jego kapitalizacja w maju 2021 r. osiągnie nawet 2 bln EUR; zauważa, że kryptowaluty coraz częściej uznaje się za rzeczywisty środek płatniczy i coraz częściej stają się one częścią strategii inwestycyjnych; podkreśla, że uregulowanie i opodatkowanie kryptowalut na poziomie Unii jest bardziej efektywne niż na poziomie krajowym ze względu na ich wysoki poziom mobilności i wymiar transgraniczny; podkreśla w związku z tym, że europejski podatek od kryptowalut sprzyjałby powstaniu zharmonizowanych ram podatkowych dla kryptowalut, byłby bardziej spójny z transgranicznym charakterem rynku kryptowalut i sprzyjałby przyjęciu standardów podatkowych na poziomie globalnym;
21. podkreśla, że w odniesieniu do kryptowalut można rozważyć kilka możliwości opodatkowania, takich jak podatek od dochodów kapitałowych wynikających z działalności związanej z kryptowalutami (w oparciu o jednolitą stawkę podatku dla wszystkich państw członkowskich), podatek od transakcji związanych z kryptowalutami lub podatek od wydobywania kryptowalut i obrotu nimi ustalany na podstawie zużycia energii elektrycznej i wpływu na środowisko; wzywa Komisję do oceny skutków tych możliwości dla europejskiego rynku kryptowalut, do oszacowania potencjalnych dochodów i do przedstawienia konkretnego wniosku;

Gospodarka cyfrowa

22. przypomina swój apel zawarty w swoim wyżej wymienionym stanowisku z 23 listopada 2022 r., że w przypadku wyraźnego braku postępu na poziomie OECD w kierunku podpisania wielostronnej konwencji do końca 2023 r. należy przedłożyć wniosek ustawodawczy dotyczący opłaty cyfrowej lub podobnego środka, który może zostać uchwalony jednostronnie i może stanowić podstawę dla zasobów własnych Unii w celu uzyskania dochodów do 2026 r.; z zadowoleniem przyjmuje, że debata na temat udziału dużych operatorów cyfrowych w kosztach sieci wciąż trwa;
23. zauważa ponadto, że w Europie rozwój gospodarki opartej na danych doprowadził do

gwałtownego wzrostu ruchu danych, zwłaszcza w okresie pandemii, a także przyniósł znaczne korzyści gospodarcze dla dużych przedsiębiorstw internetowych i całego sektora telekomunikacji; zdaje sobie sprawę z wpływu przepływu danych na środowisko; wzywa Komisję do określenia i oceny środków mających na celu optymalizację tego ruchu danych i ograniczenie jego śladu węglowego, w tym za pomocą zachęt finansowych;

Zasoby własne oparte na statystykach

24. dostrzega wysoką potencjalną wartość dodaną w zasobach własnych w postaci opartych na statystykach wkładów krajowych, które są dla państw członkowskich zachętą i nagrodą za dynamiczne wdrażanie polityki na poziomie Unii; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny i symulacji wpływu takich wkładów krajowych obliczonych na podstawie danych statystycznych dotyczących kwestii społecznych lub ochrony środowiska, w przypadku gdy solidne, wiarygodne i wspólne zharmonizowane dane Eurostatu są dostępne w ujęciu rocznym;
25. uważa, że dokładny zakres i stawka referencyjna takich opartych na statystykach wkładów krajowych mogłyby być przeskalowane i skalibrowane w taki sposób, aby zapewnić ogólną sprawiedliwość podziału kolejnego koszyka zasobów własnych; jest zdania, że taki kompleksowy i dobrze skalibrowany koszyk zasobów własnych mógłby więc zastąpić i uczynić zbędnymi wszelkie sztuczne redukcje, obniżenia płatności ryczałtowych lub mechanizmy korekcyjne po stronie dochodów, które mogłyby zagrozić spójności i sile motywacyjnej polityki w zakresie zasobów własnych;
26. wzywa w szczególności do utworzenia zasobu własnego opierającego się na luce płacowej między kobietami a mężczyznami; podkreśla, że w ramach tego mechanizmu udział składek opartych na DNB zastąpiono by nowym kluczem podziału, zgodnie z którym państwa członkowskie o większej luce płacowej między kobietami a mężczyznami musiałyby uiszczać wyższe składki niż państwa członkowskie o mniejszej luce płacowej między kobietami a mężczyznami, co odbywałoby się w sposób proporcjonalny;
27. wzywa do zbadania możliwości wprowadzenia nowych zasobów własnych związanych z rodzajami odpadów innymi niż odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych, co m.in. zachęciłoby państwa członkowskie do zwiększenia odsetka odpadów przeznaczonych do ponownego użycia i odzysku materiałów, a tym samym przyczyniłoby się do osiągnięcia celu, jakim jest gospodarka o obiegu zamkniętym;
28. wzywa do utworzenia zasobu własnego opartego na bioodpadach; podkreśla, że w ramach tego mechanizmu udział wkładów opartych na DNB zastąpiono by nowym kluczem podziału, zgodnie z którym państwa członkowskie poddające recyklingowi mniejszą ilość bioodpadów musiałyby uiszczać wyższe składki niż państwa członkowskie poddające recyklingowi większą ilość bioodpadów; zwraca się do Komisji o ocenę, czy można by wprowadzić również mechanizm motywacyjny mający na celu ograniczenie wytwarzania odpadów niebezpiecznych oraz wspieranie ich dekontaminacji w celu ułatwienia ich recyklingu;
29. wzywa do utworzenia zasobu własnego opartego na odpadach spożywczych; podkreśla, że w ramach tego mechanizmu udział wkładów opartych na DNB zastąpiono by nowym

kluczem podziału, zgodnie z którym państwa członkowskie musiałyby uiszczać składki uzależnione od ilości odpadów spożywczych wytworzonych w danym roku; uważa, że taki zasób własny zachęciłyby państwa członkowskie do wdrażania strategii politycznych ograniczających marnotrawienie żywności w całym łańcuchu produkcji i na etapie konsumpcji;

Źródła dochodów inne niż zasoby własne

30. ponownie stwierdza, że wszelkie dochody publiczne uzyskane w wyniku wdrażania strategii politycznych Unii, egzekwowania przepisów Unii lub korzystania z infrastruktury finansowanej przez Unię powinny, z założenia i w celu wzajemnego czerpania korzyści, wpływać do budżetu Unii jako zasoby własne lub jako inne dochody, w szczególności gdy nakładanie, pobieranie i egzekwowanie opłat jest organizowane odgórnie przez którąś z unijnych instytucji; zwraca się do Komisji o stosowanie tego przekrojowego podejścia podczas opracowywania wniosków oraz do Parlamentu i Rady, jako organów ustawodawczych, o stosowanie go w swoich pracach legislacyjnych;
31. nalega, aby dochody budżetowe w postaci opłat, takich jak te pobierane za zwolnienie z obowiązku wizowego w ramach europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) – po uruchomieniu tego systemu – opłat z tytułu przekroczenia poziomu emisji, grzywnien za naruszenie zasad konkurencji, kar za naruszenia lub podobnych, stanowiły integralną część budżetu rocznego; przyznaje, że ze względów związanych z Traktatem takie inne dochody na mocy art. 311 muszą pozostać pomocniczymi względem zasobów własnych, które muszą pozostać podstawowym źródłem finansowania budżetu Unii;
32. zwraca uwagę na szczególny przypadek dochodów uzyskiwanych w związku z wyrokami w sprawach karnych, a konkretnie na konfiskatę majątku wskutek nieprzestrzegania sankcji Unii; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie szczegółowej oceny, w jaki sposób takie wpływy lub kary pobierane przez władze państw członkowskich mogłyby zostać udostępnione budżetowi Unii jako zasoby własne; popiera pomysł przeznaczenia dochodów z konfiskaty i monetyzacji majątku pochodzącego z działalności przestępczej na zasoby własne Unii; popiera pomysł przeznaczenia dochodów z konfiskaty i monetyzacji rosyjskich aktywów na cele związane z pomocą dla Ukrainy i jej odbudową; proponuje skierowanie takich wpływów do budżetu ogólnego Unii i zapewnienie struktury zarządzania obejmującej parlamenty ukraiński i europejski;

Legitymacja podatkowa musi zostać zapewniona przez wybranych przedstawicieli: względy konstytucyjne, proceduralne i historyczne

33. przypomina, że debata na temat źródeł finansowania integracji europejskiej ma długą i bogatą historię; przypomina, że art. 49 traktatu paryskiego ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali z dnia 18 kwietnia 1951 r. stanowi, że „Wysoka Władza jest upoważniona do pozyskiwania funduszy niezbędnych do wykonywania swoich zadań, za pomocą nakładania opłat na produkcję węgla i stali oraz za pomocą zaciągania kredytów”;
34. podkreśla, że art. 201 traktatu rzymskiego ustanawiającego Europejską Wspólnotę

Gospodarczą z dnia 25 marca 1957 r. stanowi, iż „Komisja bada warunki, na jakich wkłady finansowe państw członkowskich mogą być zastąpione przez inne zasoby samej Wspólnoty, w szczególności przez dochody pochodzące ze wspólnej taryfy celnej, gdy ta ostatnia zostanie ostatecznie wprowadzona”;

35. przypomina, że szefowie państw lub rządów sześciu państw, w komunikacie końcowym ze szczytu w Hadze z 2 grudnia 1969 r. „postanowili stopniowo zastępować wkłady państw członkowskich ich własnymi zasobami [tj. Wspólnotami], biorąc pod uwagę interesy wszystkich zainteresowanych stron, aby osiągnąć we właściwym czasie integralne finansowanie budżetów Wspólnot oraz wzmocnienie uprawnień budżetowych Parlamentu Europejskiego”;
36. ubolewa, że pomimo tych zobowiązań wynikających z Traktatu zmieniającego niektóre postanowienia budżetowe Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie i Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich z 1970 r. wprowadzono tylko dwa nowe zasoby własne, mianowicie w 1988 r. wkład oparty na DNB, a w 2021 r. zasób własny oparty na niepoddawanych recyklingowi odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych;
37. dostrzega zalety zasobów własnych opartych na DNB ze względu na ich niezawodną funkcję równoważącą; ubolewa nad stałą przewagą udziału składek krajowych w systemie zasobów własnych, która obecnie wynosi ok. 80 %; wskazuje na skromny udział tradycyjnych i rzeczywistych zasobów własnych, zwłaszcza ceł, który obecnie wynosi ok. 13 %;
38. stwierdza, że obecne finansowanie budżetu Unii jest sprzeczne z intencją ojców założycieli i istotą Traktatów;
39. przypomina o swoich uprawnieniach konsultacyjnych dotyczących decyzji w sprawie zasobów własnych; jest przekonany, że Parlamentowi Europejskiemu, jako władzy ustawodawczej i budżetowej, należy przyznać wyraźniejszą rolę w podstawowym prawodawstwie, a także w rocznej procedurze budżetowej dotyczącej strony dochodów i poziomów zadłużenia; uważa ponadto, że Parlament Europejski powinien odgrywać większą rolę w procesie decyzyjnym dotyczącym zasobów własnych, aby zapewnić widoczność, legitymację i demokratyczną rozliczalność finansów publicznych Unii;
40. przypomina, że ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości; podtrzymuje swoje stanowisko, że rabaty i inne mechanizmy korygujące powinny zostać zniesione;
41. podkreśla, że pilnie potrzebne są postępy w zakresie nowych zasobów własnych wykraczających poza drugi koszyk określony w porozumieniu międzyinstytucjonalnym; przypomina państwom członkowskim, że wielostronne negocjacje dotyczące wieloletnich ram finansowych na okres po 2027 r. są zasadniczo powiązane z negocjacjami dotyczącymi zasobów własnych i wystarczającej dostępności zasobów własnych; wyraża gotowość do wykorzystania wszystkich swoich uprawnień budżetowych, aby zapewnić wyraźny i skuteczny postęp w obszarze zasobów własnych;

-
- ◦

42. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

7.2.2023

OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ

dla Komisji Budżetowej

w sprawie zasobów własnych: nowy początek dla finansów unijnych – nowy początek dla Europy
(2022/2172(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Rasmus Andresen

(*): Zaangażowana komisja – art. 57 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia musi pozyskiwać środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i prowadzenia swoich polityk; mając na uwadze, że zgodnie z tym samym artykułem budżet unijny musi być finansowany całkowicie z zasobów własnych, niezależnie od innych dochodów;
- B. mając na uwadze, że nowe zasoby własne zaproponowane przez Komisję w grudniu 2021 r. mają umożliwić spłatę części pożyczek w ramach NextGenerationEU od 2028 r., a tym samym ograniczyć wpływ pandemii COVID-19 na budżety krajowe, tak aby przyszłe pokolenia nie musiały ponosić obciążeń finansowych związanych z pokrywaniem kosztów planu odbudowy; mając na uwadze, że nowe zasoby własne zapewnią stabilność planu spłaty NextGenerationEU i zwiększą wiarygodność UE na rynkach finansowych; mając na uwadze, że konieczność spłaty pożyczek w ramach NextGenerationEU i rosnące długoterminowe wyzwania dla UE uwypuklają potrzebę ponownej oceny systemu zasobów własnych UE poprzez wykorzystanie pełnego potencjału rzeczywistych zasobów własnych, aby zapewnić zrównoważone finansowanie budżetu UE w perspektywie długoterminowej;
- C. mając na uwadze, że inwazja Rosji na Ukrainę doprowadziła do poważnego kryzysu humanitarnego i wywołała na całym świecie ogromny wstrząs gospodarczy i społeczny o trudnym do oszacowania czasie trwania;
- D. mając na uwadze, że w prawie wiążącym porozumieniu międzyinstytucjonalnym z 16 grudnia 2020 r. przewidziano wdrożenie planu działania w zakresie nowych zasobów własnych, w tym drugiego koszyka zasobów własnych, który ma zostać zaproponowany

- do czerwca 2024 r.; mając na uwadze, że instytucje zobowiązały się do lojalnej i przejrzystej współpracy oraz do działań na rzecz wdrożenia planu działania;
- E. mając na uwadze, że pierwszy koszyk nowych zasobów własnych opiera się na niedawno zatwierdzonym unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji, mechanizmie dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ i części dochodów zgromadzonych w ramach filaru I otwartych ram w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, które opracowały Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i G-20;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z 16 grudnia 2020 r. Komisja może włączyć do drugiego koszyka nowych zasobów własnych podatek od transakcji finansowych i wkład finansowy związany z sektorem przedsiębiorstw lub nową wspólną podstawę opodatkowania osób prawnych;
- G. mając na uwadze, że Komisja zapowiedziała wniosek zatytułowany „Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu” (BEFIT) i że należy mieć go na uwadze, rozważając wszelkie inicjatywy;
- H. mając na uwadze, że strona dochodów budżetu Unii musi być dostosowana do głównych celów i strategii politycznych UE; mając na uwadze, że obecny system zasobów własnych przyczynia się do realizacji tych celów tylko w dość ograniczonym zakresie;
- I. mając na uwadze, że na Konferencji w sprawie przyszłości Europy obywatele europejscy zaproponowali wzmocnienie budżetu Unii za pomocą nowych zasobów własnych;
1. zauważa, że zgodnie z prawnie wiążącym harmonogramem zawartym w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z 16 grudnia 2020 r. Komisja musi do czerwca 2024 r. przedstawić oparty na ocenie skutków wniosek dotyczący drugiego koszyka nowych zasobów własnych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zapowiedziała, iż ostatecznie przedstawi ten drugi koszyk w trzecim kwartale 2023 r. i oczekuje, że zobowiązanie to zostanie należycie wypełnione;
 2. jest zaniepokojony, że w następstwie opóźnienia, z jakim Komisja przedstawiła wniosek, nie wprowadzono jeszcze żadnych nowych zasobów własnych z pierwszego koszyka;
 3. z zadowoleniem przyjmuje wstępne porozumienie z 18 grudnia 2022 r. w sprawie reformy systemu handlu uprawnieniami do emisji i mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ oraz zauważa, że zdaniem Komisji to wstępne porozumienie stanowi solidną podstawę do przyspieszenia negocjacji w sprawie nowych zasobów własnych; w związku z tym wzywa Radę, by jak najszybciej poczyniła postępy w zakresie wprowadzenia tych instrumentów jako zasobów własnych dla budżetu UE; uważa, że jest to szczególnie pilne, biorąc pod uwagę fakt, że NextGenerationEU opracowano przy założeniu, że pożyczki będą spłacane z nowych zasobów własnych; zauważa, że pierwszy koszyk składa się z opłat związanych z ochroną środowiska, które ze względu na swój charakter z czasem będą się zmniejszać, jeżeli okażą się skuteczne;

4. wyraża zaniepokojenie, że pierwszy koszyk zasobów własnych z kilku powodów nie przyniesie oczekiwanych dochodów (szacowanych na 15 mld EUR rocznie do 2058 r.); zauważa ponadto, że oprócz środków na NextGenerationEU Unia potrzebuje dodatkowych zasobów, aby pomóc Ukrainie finansowo i jeszcze bardziej ograniczyć wpływ na Unię nieuzasadnionej i niesprowokowanej rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie; przypomina, że Komisja stwierdziła, iż nieprzewidziane potrzeby powstałe w wyniku wojny w Europie znacznie wykraczają poza środki dostępne w obecnych wieloletnich ramach finansowych;
5. podkreśla, że gromadzenie prawdziwych nowych europejskich zasobów własnych nie jest celem samym w sobie; zaznacza też, że nowe zasoby własne są kluczowym czynnikiem umożliwiającym Unii realizację jej priorytetów politycznych;
6. podkreśla, że wprowadzenie nowych zasobów własnych pozwoliłoby na zrównoważone finansowanie budżetu UE w perspektywie długoterminowej, a tym samym gwarantowałyby, że finansowanie nowych priorytetów UE nie będzie odbywało się ze szkodą dla cennych programów i strategii politycznych UE, a także zapobiegałoby przyszłym cięciom w programach unijnych, które podważałyby sens długoterminowego planowania; podkreśla w związku z tym, że kwota dodatkowych zasobów własnych UE musi być wystarczająca nie tylko do pokrycia obsługi zadłużenia obligacji UE, w tym odsetek, ale również do utrzymania i ułatwienia inwestycji niezbędnych po 2026 r. w celu sfinansowania transformacji gospodarki UE, w tym zapewnienia odpowiedniej reakcji Europy na amerykańską ustawę o obniżeniu inflacji;
7. podkreśla ponadto, że wprowadzenie nowych zasobów własnych wzmocni autonomię fiskalną i niezależność UE oraz przyniesie trwałe korzyści nie tylko w realizacji polityki UE, ale również w zapewnieniu UE pozycji wiarygodnego i rozsądnego emitenta instrumentów dłużnych w ramach NextGenerationEU;
8. wzywa Komisję do przeglądu pierwszego koszyka zasobów własnych do końca 2023 r., w tym poprzez przeprowadzenie oceny skutków, oraz do rozpoczęcia prac nad alternatywnymi zasobami, zwłaszcza w celu zagwarantowania zasobów z reformy filaru I OECD/G-20;
9. przypomina swoją rezolucję z 23 listopada 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady (UE, Euratom) zmieniającej decyzję 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej¹ oraz swój postulat dotyczący wniosku w sprawie opłaty cyfrowej lub podobnego środka w przypadku braku porozumienia na szczelbu OECD/G-20 do końca 2023 r.;
10. ubolewa nad brakiem elastyczności w obecnych wieloletnich ramach finansowych, co utrudnia opracowywanie skutecznych europejskich rozwiązań dla nowych wyzwań, takich jak nierówne warunki działania wynikające z amerykańskiej ustawy o obniżeniu inflacji; podkreśla, że zasoby własne mają kluczowe znaczenie dla sprostania tym nowym wyzwaniom, w tym w ramach kolejnego przeglądu obecnych wieloletnich ram finansowych;
11. wzywa Komisję do przedstawienia ambitnych wniosków dotyczących drugiego koszyka

¹ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0404.

nowych zasobów własnych, przy czym powinna ona zapewnić, że przyniesione dochody wystarczą na zaspokojenie coraz większych potrzeb Unii, a także wzywa państwa członkowskie do współpracy; podkreśla, że wszelkie nowe zasoby własne muszą być proporcjonalne, zbilansowane i sprawiedliwe dla wszystkich państw członkowskich, biorąc pod uwagę ich wielkość i siłę gospodarczą, a także że powinny opierać się na działaniach wymagających skoordynowanego europejskiego podejścia;

12. wzywa Komisję, aby w drugim koszyku zasobów własnych uwzględniła usługi finansowe, w tym transakcje finansowe; wzywa zatem Komisję do rozważenia ogólnounijnego podatku od transakcji finansowych;
13. wzywa Komisję, by zastanowiła się nad ograniczeniami i blokadami jej modelu opodatkowania transakcji finansowych z 2011 r. oraz by zapewniła wsparcie ze strony wszystkich państw członkowskich; podkreśla, że wszystkim wnioskom powinny towarzyszyć dogłębne oceny skutków, a także że powinny one przyczyniać się do realizacji celów polityki UE i być zgodne z unijną zasadą pomocniczości;
14. wzywa Komisję do oceny, czy w ramach dalszych działań nie można by wprowadzić wspólnych i znormalizowanych ram opodatkowania u źródła lub podatku akcyzowego od odkupu udziałów przez przedsiębiorstwa, tak jak zaproponowano w amerykańskiej ustawie o obniżeniu inflacji; w związku z tym zwraca się do Komisji, aby przedstawieniem jakiegokolwiek przyszłego wniosku, oceniła potencjalny wpływ takiego podatku akcyzowego na jednolity rynek;
15. wzywa Komisję, aby w związku z wkładem finansowym dotyczącym sektora przedsiębiorstw lub nową wspólną podstawą opodatkowania osób prawnych przedstawiła ocenę i rozważyła zasoby własne powiązane albo z częścią dochodów uzyskanych w następstwie planowanego wniosku dotyczącego BEFIT, który ma przyczynić się do sprawiedliwszego podziału praw do nakładania podatku między państwami członkowskimi, albo z częścią dochodów uzyskanych w następstwie przyjętej dyrektywy w sprawie minimalnego poziomu opodatkowania² wdrażającej globalne porozumienie podatkowe OECD; podkreśla, że wszelkie takie zasoby własne muszą uwzględniać wpływ wdrożenia filaru I i II globalnego porozumienia podatkowego na podział dochodów między państwa członkowskie; podkreśla, że jeżeli negocjacje dotyczące BEFIT nie zostaną zakończone w rozsądnym czasie, Komisja powinna rozważyć zabezpieczenie innych źródeł dochodów od dużych korporacji; w związku z tym zwraca uwagę na konkurencyjność przedsiębiorstw i stan negocjacji w sprawie globalnego podatku;
16. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby w świetle ostatnich wyzwań gospodarczych miały na uwadze przyszłość i zaspokoiły zwiększone potrzeby finansowe UE, a także dokonały oceny dodatkowych nowych i innowacyjnych zasobów własnych zgodnych z celami UE w zakresie ekologii i cyfryzacji, z myślą o zapewnieniu konkurencyjności UE i zwalczaniu nierówności w Unii, aby zapewnić sprawiedliwą społecznie i uczciwą transformację ekologiczną i cyfrową;
17. w związku z tym wzywa Komisję i Radę, by w świetle dogłębnej analizy skutków

² Wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania grup wielonarodowych w Unii (COM(2021)0823).

rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie dla istniejących strategii politycznych UE uwzględniły zwiększone potrzeby finansowe, a także by wzięły pod uwagę pojawiające się nowe potrzeby; sugeruje, aby Komisja i państwa członkowskie zaproponowały nowe zasoby własne podobne do opłaty za niepoddane recyklingowi opakowania z tworzyw sztucznych;

18. uznaje istotną rolę istniejących zasobów własnych budżetu UE opartych na VAT; powtarza, że rozwiązanie problemu luki w VAT i oszustw podatkowych powinno być pilnym priorytetem dla Unii i państw członkowskich w polityce gospodarczej po pandemii COVID-19; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje znaczny sukces Prokuratury Europejskiej w wykrywaniu zorganizowanych grup przestępczych odpowiedzialnych za oszustwa związane z VAT szacowane na 2,2 mld EUR; odnotowuje wnioski ustawodawcze z 8 grudnia 2022 r. dotyczące usprawnienia unijnego systemu VAT;
19. przypomina, że ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości;

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	31.1.2023
Wynik głosowania końcowego	+ : 37 - : 12 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Gunnar Beck, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Frances Fitzgerald, Claude Gruffat, José Gusmão, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Aušra Maldeikienė, Csaba Molnár, Siegfried Mureşan, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Eva Maria Poptcheva, Evelyn Regner, Antonio Maria Rinaldi, Dorien Rookmaker, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli, Inese Vaidere, Marco Zanni
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Nicola Beer, Damien Carême, Margarida Marques, Eva Maydell, Andželika Anna Możdżanowska, Mikuláš Peksa, Jessica Polfjärd, Erik Poulsen, Mick Wallace
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Andreas Glück, Camilla Laureti, Leopoldo López Gil

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

37	+
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Markus Ferber, Danuta Maria Hübner, Leopoldo López Gil, Aušra Maldeikienė, Eva Maydell, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Giuseppe Ferrandino, Georgios Kyrtos, Eva Maria Poptcheva
S&D	Marek Belka, Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Camilla Laureti, Margarida Marques, Csaba Molnár, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
The Left	José Gusmão, Mick Wallace
Verts/ALE	Rasmus Andresen, Damien Carême, Claude Gruffat, Stasys Jakeliūnas, Piernicola Pedicini, Mikuláš Peksa, Kira Marie Peter-Hansen

12	-
ECR	Michiel Hoogeveen, Anđelika Anna Mozdżanowska, Dorien Rookmaker
ID	Gunnar Beck, France Jamet
NI	Enikő Győri, Lefteris Nikolaou-Alavanos
PPE	Jessica Polfjärd
Renew	Nicola Beer, Andreas Glück, Caroline Nagtegaal, Erik Poulsen

4	0
ID	Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
PPE	Frances Fitzgerald
Renew	Ondřej Kovařík

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

27.1.2023

OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTITUCYJNYCH

dla Komisji Budżetowej

w sprawie zasobów własnych: nowy początek dla finansów UE – nowy początek dla Europy (2022/2172(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Helmut Scholz

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Konstytucyjnych zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia musi pozyskiwać środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i należytego prowadzenia swoich polityk; mając na uwadze, że zgodnie z tym samym artykułem budżet Unii musi być finansowany w całości z zasobów własnych, bez uszczerbku dla innych dochodów;
- B. mając na uwadze, że wkłady oparte na dochodzie narodowym brutto (DNB) stanowią około 75 % budżetu Unii, a zatem polityka Unii może zależeć od decyzji budżetowych państw członkowskich; mając na uwadze, że budżet Unii jest również finansowany z rzeczywistych zasobów własnych pochodzących z ceł i podatku od wartości dodanej, które państwa członkowskie zazwyczaj uznają za krajowe wkłady do budżetu Unii;
- C. mając na uwadze, że podczas Konferencji w sprawie przyszłości Europy obywatele europejscy zaproponowali, by wzmocnić budżet Unii za pomocą nowych zasobów własnych¹ oraz by Parlament Europejski decydował o budżecie Unii, podobnie jak są do tego uprawnione parlamenty na szczeblu krajowym²;
- D. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości orzekł, iż „wykonywanie przez Parlament na posiedzeniu plenarnym kompetencji w sprawach budżetowych stanowi fundamentalne wydarzenie w życiu demokratycznym Unii Europejskiej”³;

¹ Konferencja w sprawie przyszłości Europy, propozycja 16.

² Konferencja w sprawie przyszłości Europy, propozycja 39.

³ [Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 października 2018 r. w sprawie C-73/17, Republika Francuska](#)

- E. mając na uwadze, że budżet Unii ma bardzo silny rating kredytowy, a związek między finansowaniem unijnym a polityką Unii powinien być bardziej widoczny dla obywateli europejskich;

Potrzeba większych rzeczywistych zasobów własnych

1. zwraca uwagę, że wprowadzenie nowych rzeczywistych zasobów własnych jest opóźnione w stosunku do programu określonego w prawie wiążącym harmonogramie zawartym w załączniku II do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r.⁴; ponownie podkreśla potrzebę szybkiego działania; w związku z tym wzywa Radę, by bez dalszej zwłoki zatwierdziła pierwszy koszyk nowych rzeczywistych zasobów własnych;
2. podkreśla, że nowe rzeczywiste zasoby własne powinny umożliwić Unii spłatę wspólnego długu i odsetek w ramach NextGenerationEU; wyraża zaniepokojenie, że pierwszy koszyk rzeczywistych zasobów własnych nie przyniesie dochodów wystarczających do tego, by spłacić pożyczki zaciągnięte w ramach NextGenerationEU; przyjmuje do wiadomości zobowiązanie Komisji do przedstawienia do końca 2023 r. wniosku w sprawie drugiego koszyka nowych zasobów własnych; podkreśla, że w związku z tym drugi koszyk rzeczywistych zasobów własnych musi być ambitny i przynosić wystarczające dochody; ponawia apel o to, by te nowe zasoby własne były rzeczywiste i innowacyjne oraz aby zawierały propozycje dotyczące np. podatku od transakcji finansowych i wkładu finansowego powiązanego z sektorem przedsiębiorstw, a także dochodów mających na celu wspieranie polityki Unii np. w dziedzinie transformacji ekologicznej i cyfrowej; przypomina, że Komisja powinna przedłożyć wniosek ustawodawczy dotyczący opłaty cyfrowej lub podobnego środka w przypadku braku postępów we wdrażaniu porozumienia otwartych ram Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju / G-20 w sprawie filaru 1; uważa, że dochody generowane w wyniku realizacji polityki Unii powinny wpływać do budżetu Unii jako dochody ogólne;
3. podkreśla, że pilnie potrzebne są nowe rzeczywiste zasoby własne (znane również jako „nowe dochody”), aby budżet Unii stał się bardziej odporny i autonomiczny, tak by umożliwić Unii realizację jej polityki i zapewnić jej pozycję wiarygodnego i rozsądnego emitenta długu oraz większą elastyczność, jako prawdziwie suwerenny podmiot;
4. zdecydowanie uważa, że obywatele powinni być lepiej informowani o znaczeniu rzeczywistych zasobów własnych dla UE oraz o tym, jaki mają one wpływ na codzienne życie obywateli;
5. podkreśla, że pozyskiwanie większych nowych rzeczywistych zasobów należy połączyć

[przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, ECLI:EU:C:2018:787, pkt 35.](#)

⁴ [Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.](#)

ze stopniowym zmniejszaniem wkładów państw członkowskich opartych na dochodzie narodowym brutto; przypomina, że należy anulować rabaty krajowe;

6. wzywa Komisję, by przedstawiła propozycję ciągłego, inkluzywnego i elastycznego procesu w celu stworzenia nowych, stabilnych i trwałych rzeczywistych zasobów własnych; oczekuje w związku z tym na wnioski Komisji i popiera wzmocnioną współpracę międzyinstytucjonalną w celu ustanowienia funduszu na rzecz strategicznej autonomii Europy w odpowiedzi na kryzysy i wstrząsy zewnętrzne; 7. podkreśla, że praktyka polegająca na przenoszeniu środków przeznaczonych na politykę spójności do innych instrumentów, takich jak Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, w celu finansowania polityki kryzysowej grozi osłabieniem równowagi między długoterminowymi i krótkoterminowymi celami polityki Unii;

Większa przejrzystość i kontrola demokratyczna przy przyjmowaniu zasobów własnych

8. wzywa zatem do zmiany art. 311 ust. 3 TFUE, aby umożliwić Parlamentowi współdecydowanie przy przyjmowaniu nowych zasobów własnych; podkreśla, że obecna specjalna procedura ustawodawcza obejmująca jednomyślne głosowanie w Radzie i ratyfikację przez wszystkie państwa członkowskie poważnie ogranicza zdolność Unii do działania tak szybko, jak to konieczne;
9. ubolewa nad systematycznym tworzeniem i wykorzystywaniem instrumentów, funduszy i wspólnych programów pożyczkowych, w tym NextGenerationEU, poza budżetem UE, a zatem bez nadzoru lub kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego; nalega, aby we wszystkich przypadkach Parlament był w pełni zaangażowany na równi z Radą;
10. wzywa ponadto do stosowania zwykłej procedury ustawodawczej przy przyjmowaniu środków wykonawczych do decyzji w sprawie zasobów własnych oraz do przyznania Parlamentowi pełnych uprawnień budżetowych;

Możliwe inne źródła dochodów

11. wzywa do utworzenia stałego i zrównoważonego mechanizmu z myślą o zwiększeniu zadłużenia UE w celu finansowania unijnych strategii politycznych i programów w dziedzinach o wyraźnej europejskiej wartości dodanej, na przykład finansowania unii zdrowotnej lub prawdziwej unii energetycznej; sugeruje, aby mechanizm ten zapewniał lepsze dostosowanie budżetu UE i szybkie reagowanie na konkretne kryzysy i ich skutki, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości;
12. wzywa zatem do zmiany Traktatów i podniesienia na stałe pułapu zasobów własnych;

Mechanizm zdolności fiskalnej

13. opowiada się za zwiększeniem zdolności fiskalnej Unii w dążeniu do prawdziwej unii fiskalnej i zintensyfikowania walki z unikaniem opodatkowania.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ

Data przyjęcia	25.1.2023
Wynik głosowania końcowego	+: 14 -: 3 0: 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Gwendoline Delbos-Corfield, Salvatore De Meo, Daniel Freund, Charles Goerens, Esteban González Pons, Laura Huhtasaari, Victor Negrescu, Max Orville, Domènec Ruiz Devesa, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Nathalie Colin-Oesterlé, Pascal Durand, Seán Kelly, Jaak Madison, Maite Pagazaurtundúa
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Leszek Miller

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

14	+
RENEW	Charles Goerens, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Guy Verhofstadt
S&D	Gabriele Bischoff, Pascal Durand, Leszek Miller, Victor Negrescu, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
THE LEFT	Helmut Scholz
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos Corfield, Daniel Freund

3	-
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari, Jaak Madison

7	0
PPE	Nathalie Colin Oesterlé, Salvatore De Meo, Esteban González Pons, Seán Kelly, Sven Simon, Loránt Vincze, Rainer Wieland

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

PISMO KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

Johan Van Overtveldt
Przewodniczący
Komisja Budżetowa
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie zasobów własnych – nowy początek dla finansów UE, nowy początek dla Europy (2022/2172(INI))

Szanowny Panie Przewodniczący!

Koordynatorzy Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) postanowili 12 września 2022 r., że ENVI wyda opinię w formie pisma w sprawie *zasobów własnych – nowy początek dla finansów UE, nowy początek dla Europy (2022/2172(INI))*. W związku z tym jako przewodniczący komisji ENVI oraz sprawozdawca komisji opiniodawczej pragnę przekazać Panu wkład komisji ENVI w formie ustępów rezolucji, które zostały przyjęte przez komisję ENVI na posiedzeniu¹ 9 lutego 2023 r. i o których uwzględnienie zwracam się do Pańskiej komisji:

1. przypomina o potrzebie ustanowienia systemu prawdziwych nowych zasobów własnych UE, który uzupełniałby obecny system i przyczyniałby się do zapewnienia odpowiedniego i zwiększonego finansowania UE na rzecz ważnych programów dotyczących m.in. środowiska, działań w dziedzinie klimatu, różnorodności biologicznej, zdrowia i bezpieczeństwa żywności, a jednocześnie generował odpowiednie zasoby na spłatę długu w ramach NextGenerationEU; ubolewa, że wprowadzenie nowych zasobów własnych UE jest opóźnione; jest zdania, że odporniejsze i bardziej niezależne finansowanie może być dodatkowym bodźcem dla przekształcenia UE w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w

¹ W trakcie głosowania końcowego obecni byli: Pascal Canfin (przewodniczący), Bas Eickhout (wiceprzewodniczący), Anja Hazekamp (wiceprzewodnicząca), César Luena (wiceprzewodniczący), Marian-Jean Marinescu (wiceprzewodniczący), João Albuquerque, Eric Andrieu, Mathilde Androuët, Aurélia Beigneux, Hildegard Bentele, Alexander Bernhuber, Michael Bloss, Karolin Braunsberger-Reinhold, Delara Burkhardt, Traian Băsescu, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Clare Daly, Ilan De Basso, Jarosław Duda, Cyrus Engerer, Agnès Evren, Helène Fritzon, Malte Gallée, Jens Geier, Helmut Geuking, Andreas Glück, Nicolás González Casares, Catherine Griset, Robert Hajšel, Teuvo Hakkarainen, Niclas Herbst, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Billy Kelleher, Ska Keller, Beata Kempa, Petros Kokkalis, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, Karsten Lucke, Sara Matthieu, Liudas Mažylys, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Johan Nissinen, Ljudmila Novak, Jutta Paulus, Sirpa Pietikäinen, Stanislav Polčák, Erik Poulsen, Frédérique Ries, Manuela Ripa, María Soraya Rodríguez Ramos, Robert Roos, Sándor Rónai, Massimiliano Salini, Christel Schaldemose, Christine Schneider, Ivan Vilibor Sinčić, Maria Spyrali, Véronique Trillet-Lenoir, Achille Variati, Petar Vitanov, Alexandr Vondra, Jörgen Warborn, Pernille Weiss, Sarah Wiener, Emma Wiesner, Michal Wiezik, Jadwiga Wiśniewska, Tiemo Wölken i Anna Zalewska.

nowoczesnej, zasobooszczędnej, zrównoważonej i konkurencyjnej gospodarce, która najpóźniej w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto i w ramach której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych;

2. uważa, że dodatkowe dochody z nowych zasobów własnych UE powinny skorygować niektóre deficyty strukturalne obecnego systemu finansowania wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027, zwłaszcza w kontekście finansowania celów Unii w zakresie polityki ochrony środowiska, zdrowia i klimatu (w tym wdrażania przepisów Unii przyjętych w ramach pakietu „Gotowi na 55”), a także celów Unii dotyczących szybkiego zmniejszenia jej zależności od paliw kopalnych (jak przewidziano na przykład w planie RePowerEU) i ostatecznego wycofania ich we wszystkich obszarach polityki europejskiej;
3. nalega, aby jasno określona część dochodów ze sprzedaży aukcyjnej zreformowanego i rozszerzonego unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), a także jasno określona część dochodów z mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) i filaru pierwszego porozumienia OECD/G20 jak najszybciej była wykorzystywana jako zasoby własne i trafiała do budżetu Unii, aby udostępnić wystarczające środki na Społeczny Fundusz Klimatyczny, pokryć koszty finansowania zewnętrznego zgodnie z [decyzja Rady (UE, Euratom).../... zmieniająca decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej] i zapobiec znacznym spadkom, które mogłyby zagrozić programom Unii w przyszłych WRF; podkreśla, że nowe zasoby własne oparte na ETS, CBAM i na pierwszym filarze OECD prawdopodobnie nie wystarczą do zapewnienia solidnego systemu zasobów własnych UE;
4. podkreśla, że skuteczne wdrożenie powyższych zasobów własnych nie jest zagwarantowane; podkreśla w szczególności, że wdrożenie pierwszego filaru porozumienia OECD/G20 wymaga udziału państw trzecich i nie jest pewne; wzywa Komisję do regularnej oceny postępów we wdrażaniu wszystkich zasobów własnych, a w szczególności pierwszego filaru OECD; w przypadku niepowodzenia Komisja powinna przedstawić wniosek w sprawie unijnej opłaty cyfrowej;
5. podkreśla w związku z tym, że gdyby nabyte zasoby własne nie spełniły oczekiwań związanych z zaspokojeniem potrzeb budżetu Unii i zobowiązań w zakresie odzyskiwania środków, podejmowane są działania w formie wniosków dotyczących zwiększonych, nowych zasobów własnych lub innych środków w celu zaradzenia tym niedociągnięciom;
6. podkreśla, że dochody pochodzące z zasobów własnych UE związanych z klimatem i środowiskiem nieuchronnie obniżą się, ponieważ Unia i jej partnerzy handlowi obniżą emisje i osiągną wyższy poziom obiegu zamkniętego; w związku z tym podkreśla, że Komisja powinna to przewidzieć i zapewnić dodatkowe zasoby własne, aby zrównoważyć ten spadek oraz zapewnić stabilny, przewidywalny i trwały strumień zasobów własnych UE dostosowany do potrzeb Unii;

7. w związku z tym wzywa do jak najszybszego wprowadzenia drugiego koszyka zasobów własnych, który mógłby obejmować takie inicjatywy jak podatek od transakcji finansowych, zasoby powiązane z przygotowywanym wnioskiem „Działalność gospodarcza w Europie – ramy opodatkowania dochodu”, wkład finansowy związany z sektorem przedsiębiorstw oraz nowa wspólna podstawa opodatkowania osób prawnych, podatek od kryptoaktywów, zasoby własne oparte na zmianie dyrektywy w sprawie opodatkowania energii lub opłata solidarnościowa dla sektora paliw kopalnych;
8. przypomina, że zasoby własne oparte na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych wprowadzono 1 stycznia 2021 r.; jest zdania, że sprawniejsze wdrażanie wkładu i rozszerzenie jego zakresu zwiększyłyby jego skuteczność i przyczyniłoby się wyraźniej do osiągnięcia celu, jakim jest ograniczenie opakowań z tworzyw sztucznych w UE; w oparciu o pierwsze dane za 2021 r., które państwa członkowskie mają przedłożyć do lipca bieżącego roku, Komisja powinna przedstawić sprawozdanie zawierające zaktualizowane prognozy oparte na tych danych, z uwzględnieniem zmienionej metodyki obliczania odpadów z tworzyw sztucznych i ich recyklingu; wzywa do zbadania możliwości wprowadzenia nowych zasobów własnych związanych z rodzajami odpadów innymi niż odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych, co m.in. zachęciłoby państwa członkowskie do zwiększenia odsetka odpadów przeznaczonych do odzysku materiałów, a tym samym przyczyniłoby się do osiągnięcia celu, jakim jest gospodarka o obiegu zamkniętym;
9. przypomina o zobowiązaniach budżetowych Unii na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i ochrony różnorodności biologicznej, a także przypomina symulacje zawarte w sprawozdaniu ONZ z 2022 r. dotyczącym luki w przystosowaniu się do zmiany klimatu, z których wynika, że średnie roczne koszty przystosowania się do nowych warunków życia w związku ze zmianą klimatu w ostatnich latach wzrosły trzykrotnie; ubolewa, że nie jest możliwe śledzenie, jaka część budżetu Unii jest wydatkowana na przystosowanie się do zmiany klimatu ze względu na brak metodyki, i zwraca się do Komisji i europejskiego naukowego komitetu doradczego ds. zmian klimatu o jej opracowanie; ubolewa, że budżet UE w wysokości 1% wkładów opartych na DNB państw członkowskich został przekroczony oraz że aby odpowiednio reagować na nowe wyzwania, potrzebne byłyby wkłady oparte na DNB na poziomie zbliżonym do 5%; z uwagi na tę lukę w finansowaniu uważa, że konieczne jest wprowadzenie dodatkowych zasobów własnych, aby wspierać obywateli UE w społecznie sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej bez pozostawiania nikogo w tyle;
10. przypomina, że Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) przyczynia się do włączania działań na rzecz różnorodności biologicznej i działań w dziedzinie klimatu do głównego nurtu polityki Unii; zauważa, że kilka krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności przyczynia się do różnorodności biologicznej i działań w dziedzinie klimatu, ale nalega, aby państwa członkowskie w większym stopniu wykorzystywały RRF do poprawy różnorodności biologicznej i działań w dziedzinie klimatu; podkreśla, że trzeba monitorować wdrażanie środków zawartych w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności w świetle przestrzegania zasady „nie czyn poważnych szkód” określonej w rozporządzeniu w sprawie systematyki i zapisanej w rozporządzeniu w sprawie RRF; jest zdania, że ambitniejsze uwzględnianie kwestii klimatu i różnorodności biologicznej ma

zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów określonych w Europejskim prawie o klimacie, ósmym programie działań w zakresie środowiska, unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 oraz we wniosku dotyczącym ustawy o odbudowie zasobów przyrodniczych, a także uważa, że przeciwdziałanie utracie różnorodności biologicznej i odtwarzanie ekosystemów w szczególności zasługuje na zwiększenie finansowania i bardziej rygorystyczne uwzględnianie kwestii różnorodności biologicznej we wszystkich programach UE, zwłaszcza we wspólnej polityce rolnej, oraz wręcz wymaga takiego podejścia;

11. podkreśla potrzebę dalszej poprawy przejrzystości budżetu UE; jest zdania, że przejrzystość jest jednym z kluczy do zwiększenia zaufania społeczeństwa do przyjętych środków.

Podobne pismo wysłałem do José Manuela FERNANDESA i Valérie HAYER, współsprawozdawców komisji BUDG zajmujących się sprawozdaniem z własnej inicjatywy „Zasoby własne – nowy początek dla finansów UE, nowy początek dla Europy”.

Z wyrazami szacunku

Pascal Canfin

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	17.4.2023
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 5 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Rasmus Andresen, Pietro Bartolo, Olivier Chastel, David Cormand, Andor Deli, Pascal Durand, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Matteo Gazzini, Vlad Gheorghe, Valentino Grant, Valérie Hayer, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Hervé Juvin, Joachim Kuhs, Zbigniew Kuźmiuk, Pierre Larrourou, Camilla Laureti, Janusz Lewandowski, Margarida Marques, Siegfried Mureșan, Victor Negrescu, Andrey Novakov, Bogdan Rzońca, Nicolae Ștefănuță, Nils Torvalds
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Anna-Michelle Asimakopoulou, Elisabetta Gualmini, Francisco Guerreiro, Fabienne Keller, Jan Olbrycht, Petri Sarvamaa
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Jérémy Decerle, Elena Kountoura, Angelika Winzig, Željana Zovko

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

28	+
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, José Manuel Fernandes, Janusz Lewandowski, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Petri Sarvamaa, Angelika Winzig, Željana Zovko
Renew	Olivier Chastel, Jérémy Decerle, Vlad Gheorghe, Valérie Hayer, Fabienne Keller, Nils Torvalds
S&D	Pietro Bartolo, Pascal Durand, Eider Gardiazabal Rubial, Elisabetta Gualmini, Pierre Larrourou, Camilla Laureti, Margarida Marques, Victor Negrescu
The Left	Elena Kountoura
Verts/ALE	Rasmus Andresen, David Cormand, Francisco Guerreiro, Nicolae Ştefănuţă

5	-
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Bogdan Rzońca
ID	Joachim Kuhs
NI	Andor Deli, Hervé Juvin

4	0
ID	Matteo Gazzini, Valentino Grant
PPE	Niclas Herbst, Monika Hohlmeier

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się